

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Petra Paludu na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 25. mája 2016 v trestnej veci obvineného **T. F. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. b/, c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. a na § 141 Tr. zák. a iné, o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obvinených T. F., R. B., J. W., V. J., N. K., V. M., J. M., M. R., R. M., V. K., L. D., M. K., H. M. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosti obvinených T. F., R. B., J. W., V. J., N. K., V. M., J. M., M. R., R. M., V. K., L. D., M. K., H. M. a prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky **sa z a m i e t a j ú .**

Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného V. J. **sa neprijíma.**

Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. peňažná záruka obvinených V. J., N. K. **sa neprijíma.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením zo 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, rozhodol o tom, že

I/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného T. F., nar. X.

v B., trvale bytom B.P.. Vázba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným T. F. sa neukladá.

II/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného R. B., nar. X., trvale bytom P.. Vázba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným R. B. sa neukladá.

III/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného J. W., nar. X. v B., bytom B.B.. Vázba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.05 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným J. W. sa neukladá.

IV/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného V. J., nar. X., trvale bytom D.. Vázba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným V. J. sa neukladá.

V/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného N. K., nar. X., trvale bytom M.. Vázba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 06.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. súd písomný sľub obvineného N. K. neprijíma. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným N. K. sa neukladá.

VI/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného V. M., nar. X., trvale bytom B.B.. Vázba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 04.50 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. súd písomný sľub obvineného V. M. neprijíma. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným V. M. sa neukladá.

VII/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného J. M., nar. X., trvale bytom D.. Vázba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným J. M. sa neukladá.

VIII/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného M. R., nar. X., trvale bytom Z.. Väzba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným M. R. sa neukladá.

IX/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného R. M., nar. X., trvale bytom B.N.. Väzba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.58 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným R. M. sa neukladá.

X/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného V. K., nar. X., trvale bytom B.Š.. Väzba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.07 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným V. K. sa neukladá.

XI/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného L. D., nar. X. v B., trvale bytom H.. Väzba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným L. D. sa neukladá.

XII/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného M. K., nar. X., trvale bytom S.. Väzba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 05.10 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným M. K. sa neukladá.

XIII/ Podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. berie do väzby obvineného H. M., nar. X., trvale bytom R.. Väzba obvineného začína plynúť dňom 2. mája 2016 o 08.23 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným H. M. sa neukladá.

Proti uvedenému uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podal obvinený N. K. prostredníctvom

svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že proti napadnutému uzneseniu podal hneď po jeho vyhlásení sťažnosť priamo do zápisnice, pričom do dňa 9. mája 2016 mu nebolo doručené písomné vyhotovenie napadnutého uznesenia. V prvom rade odkazuje v celom rozsahu na prednes svojho obhajcu pri výsluchu dňa 4. mája 2016 a žiada, aby tento bol považovaný za súčasť odôvodnenia jeho sťažnosti. Ďalej obvinený popiera spáchanie trestného činu, ktorého spáchanie mu je podľa uznesenia o vznesení obvinenia vydaného dňa 2. mája 2016, sp. zn. PPZ-281/NKA-PZ-BA-2016, kladené za vinu.

Obvinený vo svojej sťažnosti spochybňuje hodnovernosť svedeckých výpovedí svedkov N. M., P. F. a P. Š., nakoľko sa podľa neho jedná o osoby, ktoré samy mali byť účastné podľa uznesenia na páchaní trestnej činnosti a proti väčšine z nich je vedené trestné stíhanie, pričom žiadny iný dôkaz, ktorý by odôvodňoval spáchanie skutku, nie je v predmetnom uznesení uvedený. Ďalej obvinený poukázal na ustanovenie § 206 ods. 1 Tr. por. ako aj na skutočnosť, že vzhľadom na uvedený opis skutku, keď jediným stotožneným páchatelom skutku je sám obvinený a ďalší minimálne piati páchatelia sú nestotožnení, pričom žiadny z uvedených svedkov túto skutočnosť nepotvrďuje, a preto je možné podľa obvineného konštatovať, že uznesenie je vo vzťahu k obvinenému rozhodnutím predčasne vydaným, a preto nie je naplnená materiálna podmienka väzby tak, ako ju má na mysli ustanovenia § 71 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom k procesnému postupu sudcu pre prípravné konanie obvinený uvádza, že postupom sudcu pre prípravné konanie, keď nerozhodol o jeho riadne uplatnenom návrhu na nahradenie väzby zložením peňažnej záruky vo výške 10 000 € boli napadnutým uznesením porušené jeho práva podľa ustanovenia čl. 17 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj jeho práva podľa ustanovenia čl. 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky, a to najmä na rozhodnutie vydané pod sp. zn. I. ÚS 364/08, zo dňa 29. januára 2009.

Obvinený ďalej vo vzťahu k napadnutému uzneseniu uvádza, že z neho nevyplýva ako sa sudca pre prípravné konanie vysporiadal zo skutočnosťami uvádzanými pri jeho výsluchu ako aj vo vzťahu k ďalším skutočnostiam, ktoré obvinený uviedol, pričom podľa obvineného odôvodnenie rozhodnutia o väzbe len konštatovaním, že by obvinený mohol konať tak, ako je to uvedené v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. bez uvedenia

konkrétnych skutočností, z ktorých by mala táto obava vyplynúť, je podľa obvineného postupom čisto formálnym. V súvislosti s uvedeným obvinený poukazuje na ustálenú výkladovú prax odbornej verejnosti a rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky vo vzťahu k základným princípom, ktoré sa týkajú vzatia osoby do väzby a držania v nej, ktoré sú obsiahnuté aj vo významných rozsudkoch Európskeho súdu pre ľudské práva vo veciach Wemhoff v. Nemecko (27. jún 1968, séria A, č. 7), Neumeister v. Rakúsko (27. jún 1968, séria A, č. 8), Stögmüller v. Rakúsko (10. november 1969, séria A, č. 9) a Letellier v. Francúzsko (26. jún 1991, séria A, č. 207) a zahrnuté Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze vydanom pod sp. zn. III. ÚS 38/01, pričom v rámci daného nálezu obvinený cituje ustanovenia týkajúce sa dôvodov pre väzbu ako aj jednotlivé zásady obsiahnuté v odporúčaní k dohovoru. V rámci poukázania na predmetný nález obvinený uviedol, že Ústavný súd Slovenskej republiky v citovanom rozhodnutí vyslovil tiež požiadavku na dôsledné skúmanie skutočností svedčiacich pre a proti ďalšiemu trvaniu väzby, pričom ak súd rozhodne trestne stíhanú osobu naďalej držať vo väzbe, jeho rozhodnutie musí byť založené na konkrétnych skutočnostiach a nie na abstraktnej úvahe.

Z vyššie uvedených dôvodov má obvinený za to, že výroková časť napadnutého uznesenia je nesprávna a je v zrejmom rozpore s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom konaním, ktoré vydaniu napadnutého uznesenia predchádzalo boli porušené príslušné ustanovenia Trestného poriadku, ktoré mali za dôsledok nesprávnosť výrokovej časti uznesenia, vzhľadom na čo obvinený navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako nadriadený súd, napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a obvineného prepustil na slobodu a rozhodol o nahradení jeho väzby niektorou zo záruk tak, ako boli tieto ponúknuté obvineným v žiadosti.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podal obvinený R. M.... prostredníctvom svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že napadnutým uznesením bol vzatý do väzby z dôvodov uvedených v ustanoveniach § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. v rámci čoho uviedol, že väzba musí byť chápaná ako výnimočný prostriedok zaistenia obvineného pre účely trestného konania v prípade zistenia skutočností ustanovených zákonom, ktoré odôvodňujú nevyhnutnosť jeho použitia v záujme včasného a náležitého objasnenia trestných činov a spravodlivého postihu ich páchatel'ov.

S poukázaním na § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený vo svojej sťažnosti uviedol, že v jeho prípade podmienka v rámci uvedeného ustanovenia nie je splnená, nakoľko doposiaľ zistené skutočnosti nenasvedčujú tomu, že by sa stali skutky, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie, pričom v predmetnej veci boli vypočutí iba svedkovia N. M. a R. M. ako poškodený a po vznesení obvinenia boli vypočutí iba obvinení. Obvinený ďalej spochybňuje dôveryhodnosť svedka N. M., nakoľko sú voči nemu vedené aj viaceré trestné stíhania, na ktorých výsledku má záujem.

Obvinený ďalej popiera spáchanie zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukázaním na § 141 Tr. zák., nakoľko uvádza, že nikdy žiadnu zločineckú skupinu známou ako „T.“ nezaložil, nezosnoval a ani nepodporoval, pričom uvádza, že nepozná H. M., pod ktorého mal patriť a opisuje pri tom priebeh vyšetrovania jeho osoby v rámci ktorého uvádza, že väčšinu obvinených ani nepozná, ale pokiaľ ide o osobu J. W., tak toho pozná v súvislosti so spoločnosťou S., s.r.o., kde bol aj on spoločníkom, a teda vložil do tejto spoločnosti peňažné prostriedky, ktoré potreboval na obchodnú činnosť.

Ďalej obvinený uviedol, že nepopiera skutočnosť, že dovezol R. M. a aj odviezol z podniku K. vo V., avšak na presný deň a rok si nepamätá. Počul, že R. M. je dlžný nejaké peniaze J. W., pričom na jeho žiadosť ho dovezol aj odviezol.

V súvislosti so spôsobením Š. R. M. vo výške 6 638,78 €, obvinený uviedol, že danú osobu nepozná.

Obvinený vo svojej sťažnosti uviedol, že z výpovede svedka N. M. a zhodne aj z výpovede poškodeného R. M. nevyplýva skutočnosť, že by R. M. zbil a týral, či mu iným spôsobom ubližoval, a preto nechápe, ako sa môže samotným odvozom a dovozom R. M., ktorý nastúpil a vystúpil z vozidla podieľať na takýchto údajných skutkoch.

Vzhľadom na vyššie uvedené má obvinený za to, že v jeho prípade neexistuje žiaden dôvod pre väzobné stíhanie, a to jednak s ohľadom na to, že doposiaľ zistené skutočnosti nenasvedčujú tomu, že mal spáchať trestné činy, ak už malo dôjsť k spáchaniu nejakého činu.

S poukázaním na dôvod väzba uvedený v § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený uviedol, že svedok N. M. už k veci vypovedal a je vo väzbe, čiže pôsobenie na tohto svedka je z jeho strany vylúčené a so svedkom R. M. nie je vôbec v kontakte, pričom od kontaktu s ním ubehlo už desať rokov. Taktiež nie je v kontakte približne desať rokov s osobami obvinených a väčšinu vôbec nepozná, pričom žiadny svedok, či obvinený vo svojich výpovediach neuviedol, že by na nich v tejto veci počas desiatich rokov pôsobil.

Vzhľadom na uvedené má obvinený za to, že na podporu dôvodu väzby uvedeného v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neexistujú žiadne dôkazy a v uznesení o vzatí do väzby ani nie je uvedené žiadna skutočnosť, ktorá by takýto dôvod väzby riadne odôvodňovala.

Dôvod väzby uvedený v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. podľa obvineného neobstojí, nakoľko vo svojej sťažnosti uviedol, že nebol nikdy trestne stíhaný ani právoplatne odsúdený za trestný čin, a teda ani za skutky, ktoré sa mu v uznesení o vznesení obvinenia kladú za vinu. Ďalej obvinený opisuje svoju podnikateľskú činnosť, v rámci ktorej sa snaží postarať o svojich blízkych, taktiež opisuje svoj rodinný život, v rámci ktorého riadne uhrádza aj výživné vo výške 300 €. Vzhľadom na uvedené je podľa obvineného zrejmé, že vedie riadny život a nemá záujem páchať akúkoľvek trestnú činnosť, a to najmä s ohľadom na jeho dve maloleté deti, na ktorých výchove a zabezpečení ich životných potrieb sa riadne podieľa a aj chce naďalej podieľať ako ich otec.

Obvinený v závere svojej sťažnosti uviedol, že je nepochybné, že na podporu dôvodu väzby uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neexistujú žiadne dôkazy a v uznesení o vzatí do väzby ani nie je uvedená žiadna skutočnosť, ktorá by takýto dôvod väzby riadne odôvodňovala.

Vzhľadom na vyššie uvedené má obvinený za to, že ani jeden z dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. nie je dôvodný, a preto podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. žiada zrušiť rozhodnutie a prepustenie na slobodu.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podal obvinený V. J. prostredníctvom svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že uznesenie o vznesení obvinenia

považuje za nedôvodné, nakoľko žiaden skutok, ktorý sa mu kladie za vinu v bode 1/ uznesenia vyšetrovateľa Policajného zboru zo dňa 2. mája 2016 nespáchal. Obvinený uviedol, že nemá vedomosť o žiadnej zločineckej skupine označovanej ako „T.“, nikdy pre ňu nebol činný, ani ju nepodporoval a žiadnym spôsobom sa nepodieľal na jej založení a zosnovaní, pričom skutok v bode 1/ napadnutého uznesenia vo vzťahu k jeho osobe nenapĺňa zákonné náležitosti skutkovej podstaty trestného činu podľa § 296 Tr. zák., nakoľko subjektívna stránka spáchania tohto trestného činu musí byť jasne, zrozumiteľne a nezameniteľne opísaná tak, aby z opisu skutku bolo zrejmé, čo a akým spôsobom mal spáchať. Ďalej obvinený uviedol, že nikdy neodovzdával žiadne finančné prostriedky T. F. a pri tom chce zdôrazniť, že takýmto spôsobom opísaný skutok je nekonkrétny z dôvodu, že ak mal „časť takto získaných finančných prostriedkov“ odovzdať, musí byť zrejmé v akej výške a z akej trestnej činnosti.

Obvinený uviedol, že z odôvodnenia uznesenia nevyplýva žiadna okolnosť, na základe ktorej by malo byť zrejmé, že páchal akúkoľvek trestnú činnosť, ktorá sa uvádza v skutkovej vete uznesenia a nie sú uvedené žiadne dôkazy o jeho údajnej trestnej činnosti. Vzhľadom na uvedené považuje obvinený uznesenie o vznesení obvinenia za predčasné, vychádzajúce z nedostatočne zistených skutkových okolností.

K dôvodom väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. obvinený uvádza, že odôvodnenie súdu prvého stupňa je nedostatočné a samotné konštatovanie väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je nezákonné. Sudca pre prípravné konanie neuvádza konkrétne skutočnosti, z ktorých by vyplýval hroziaci fakt, že by konal spôsobom uvedeným v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Obvinený poukázal na skutočnosť, že sa nikdy nedopustil trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu, pričom by chcel poukázať na to, že v konaní pred súdom prvého stupňa sa sudca pre prípravné konanie vo svojom napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťami, ktorými preukazuje dôvodnosť svojich tvrdení a dôvodnosť svojich záverov opiera len o všeobecné konštatácie bez toho, aby uviedol, konkrétne skutočnosti zakladajúce opodstatnenosť prijatých záverov. Tu poukazuje obvinený na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 315/06, z 15. marca 2007, v odôvodnení ktorého ústavný súd uvádza, že „Požiadavka zákonnosti väzby podľa vnútroštátneho práva („lawfulness“), na ktorú odkazuje čl. 5 ods. 1 Dohovoru, je podľa Európskeho súdu

pre ľudské práva primárna. Väzba musí byť navyše s účelom citovaného ustanovenia Dohovoru (ktorým je zabrániť, aby bola osoba zbavená slobody svojvoľne) a tiež v súlade s Dohovorom vrátane všeobecných princípov obsiahnutých v ňom výslovne alebo implikovane (pozri obdobne rozsudku vo veciach Winterwerp v. Holandsko z 24. októbra 1979, Séria A, č. 33, str. 19-20, § 45 a Baranowski v. Poľsko z 28. marca 2000, č. 28358/95, § 51). Pod zákonom ustanoveným spôsobom pozbavenia osobnej slobody treba rozumieť taký postup a rozhodnutia súdov, ktorými rešpektujú ustanovenia Trestného poriadku (mutatis mutandis III. ÚS 48/00)“.

Obvinený ďalej vo svojej sťažnosti poukázal aj na nález Ústavného súdu Českej republiky č. 18/21 Zbierky, sp. zn. IV. ÚS 257/2000, z ktorého vyplýva, že trvanie kolúznej väzby nie je možné zdôvodniť len teoretickou potrebou možného vypočítania aj iných, bližšie nestotožnených osôb, u ktorých ani nie je zrejmé k čomu a ku ktorým obvineným by mohli vypovedať, respektíve ani nie je zrejmé, či takéto osoby (možní svedkovia) vôbec existujú. V opačnom prípade by sa kolúzna väzba musela vyvodzovať v každej trestnej veci, nakoľko vždy je teoreticky možné, že sa objaví osoba, ktorá by mohla svedčiť proti obvinenému, respektíve osoba, ktorá sa taktiež, určitou mierou podieľala na páchaní trestnej činnosti.

V danom prípade obvinený poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Ntv 97/1992, z 25. mája 1992, ako aj na rozhodnutie R č. 39/1968, pričom tvrdí, že postup súdu nerešpektoval ustanovenia Tr. por. nakoľko nešpecifikoval konkrétne skutočnosti tak, ako to vyžaduje § 71 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o uložení kolúznej väzby, pričom obvinený poukazuje na logický ako aj gramatický výklad ustanovenia § 71 ods. 1 Tr. por. v spojitosti s chápaním materiálneho obsahu pojmu konkrétna skutočnosť.

K dôvodu preventívnej väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že odôvodnenie súdu prvého stupňa je podľa neho nedostatočné a samotné konštatovanie väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. je nezákonné, pričom tvrdí, že všetky skutočnosti uvedené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, z ktorých má vyplývať dôvodnosť obavy z pokračovania trestnej činnosti sú hypotézy bez akýkoľvek dôkazov a skutočností.

V závere svojej sťažnosti obvinený uviedol, že ak má byť daná obava z pokračovania trestnej činnosti a odôvodnená, tak je nevyhnutné, aby súd poukázal na konkrétnu trestnú

činnosť vzťahujúcu sa k jeho osobe a konkrétne finančné prostriedky, ktoré mal takýmto spôsobom získať, alebo niekomu odovzdať.

Obvinený na základe vyššie uvedených skutočností žiada odvolací súd, aby zrušil uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, a prepustil ho z väzby na slobodu.

V doplnení svojej sťažnosti prostredníctvom svojho advokáta obvinený V. J. vyhlásil, že nikdy do skupiny „T.“ nepatril, nepozná spoluobvinených, nepracoval s nimi, nestýkal sa s nimi, nemá vedomosť o ich štruktúre, aktivitách a činnosti, pričom sa pozná len s obvineným V. M., s N. S. sa nikdy nestretol a s N. M. sa stretol len raz, a to ho on sám vyhľadal a oslovil na benzínovej pumpe, kde M. žiadal od obvineného V. J. finančné plnenie a v prípade, že mu obvinený nevyhoví, vyhrážal sa mu ublížením na majetku alebo zdraví, tak obvinenému ako aj jeho rodinným príslušníkom. Ďalej obvinený opísal priebeh udalostí v spojitosti s obvineným M..

Ďalej obvinený V. J. uviedol, že má svoju rodinu, družku a dve maloleté deti, je starostlivým otcom, má rodinné a pracovné zázemie a vedie riadny a bezúhonný život, pričom má vážne zdravotné problémy, ktoré sa mu zhoršujú pobytom vo výkone väzby, čo potvrdzuje aj kópiou lekárskej správy MUDr. A. K., PhD. z vyšetrenia zo dňa 28. apríla 2016, z ktorého je zrejmé, že trpí krvácaním do žalúdka.

Súčasne obvinený V. J. dáva v súlade s ustanovením § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sľub, že povedie riadny život, najmä sa nedopustí trestnej činnosti a splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu žiada odvolací súd o zváženie možnosti nahradenia účelu väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným v súlade s ustanovením § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Obvinený V. J. v súlade s ustanovením § 81 Tr. por. ponúka pre prípad nahradenia väzby peňažnú záruku.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podal obvinený Ing. V. M. prostredníctvom svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti obvinený poukázal na článok 17 ods. 2 a ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky ako aj na základné materiálne podmienky väzby, pričom

materiálne podmienky na rozhodnutie o väzbe musia byť splnené súčasne. Obvinený ďalej opisuje priebeh posudzovania skutkových okolností sudcom pre prípravné konanie, pričom uvádza, že celé trestné stíhanie vedené proti jeho osobe považuje za nezákonné a predčasné a upriamuje pozornosť na skutočnosť, že v skutku č. 1 uznesenia o vznesení obvinenia (zakladajúceho jednu z materiálnych podmienok väzby), sa vo vzťahu k jeho osobe uvádza len to, že je členom zločineckej skupiny a pácha ekonomickú trestnú činnosť, čo je vzhľadom na absenciu akéhokoľvek skutku ekonomického charakteru v napadnutom uznesení paradoxné. Podľa obvineného záver o objektívnych znakoch trestného činu musí byť podložený zistením orgánov činných v trestnom konaní, a to na podklade vykonaného dokazovania.

S poukázaním na uznesenie o vznesení obvinenia obvinený uviedol, že predmetné uznesenie v skutku č. 1 vo vzťahu k jeho osobe nevykazuje znaky, ktoré musí opis skutku povinne obsahovať, nakoľko v predmetnej skutkovej vete absentuje konkretizácia jeho údajnej činnosti, ktorú mal vykonávať ako člen zločineckej skupiny. V predmetnom uznesení sú uvedené výlučne abstraktné skutočnosti, a preto má obvinený za to, že uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať opis skutku, včítane miesta, času, spôsobu a charakteristiky jeho vykonania, pričom podľa obvineného došlo k porušeniu § 206 Tr. por. o vznesení obvinenia.

Vzhľadom na uvedené obvinený uviedol, že mu bolo vznesené obvinenie bez toho, aby boli splnené základné predpoklady, ktoré by takýto postup umožňovali, a tým jeho väzba nespĺňa základnú materiálnu podmienku - dôvodnosť obvinenia.

K dôvodom väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že Tr. por. podmieňuje možnosť vzatia obvineného do väzby existenciou dôvodnej obavy vyplývajúcej z konkrétnych skutočností vo vzťahu k niektorej nežiaducej forme správania označovanej ako dôvod väzby, pričom bez ustálenia takýchto skutočností, ktoré musia reálne nastať, nie je možné vziať osobu obvineného do väzby.

Obvinený vo svojej sťažnosti uviedol, že v napadnutom uznesení súdu nie je uvedené žiadna reálna, konkrétna skutočnosť, ktorá by odôvodňovala obavu z jeho kolúzneho konania, pričom konkrétne skutočnosti odôvodňujúce takýto postup sú nahradené domnienkami

a hypotézami. Podľa obvineného predpokladom kolúznej väzby musí byť aktívna činnosť smerujúca k mareniu skutočností závažných pre trestné stíhanie a dôvodom väzby nemôže byť len určitá dôkazná alebo procesná situácia bez zistenia konkrétnych skutočností, ktoré odôvodňujú aplikovanie podmienok upravených v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. s poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25 mája 1992, sp. zn. 2 Ntv 97/1992, ako aj na rozhodnutie, sp. zn. R 39/1968.

Podľa obvineného skutočnosť, že v priebehu trestného stíhania majú byť vypočítané, alebo stotožnené ďalšie osoby nie je kolúznym dôvodom väzby, keďže ide o procesnú situáciu v každom trestnom konaní s poukázaním na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 17. februára 2010, sp. zn. 3 Tost 3/2010.

Ďalej obvinený uviedol, že väzobné dôvody nemôžu byť v žiadnom prípade dané charakterom údajnej trestnej činnosti, ale musia byť odôvodnené existenciou konkrétnych skutočností vo vzťahu k niektorej nežiaducej forme správania označovanej ako dôvod väzby a pod pojmom bude pokračovať v trestnej činnosti, nie je možné rozumieť len všeobecné nebezpečenstvo z možného pokračovania v bližšie neurčitej trestnej činnosti, ale je pod ním potrebné rozumieť len konkrétnu skutočnosť, z ktorej vyplýva, že hrozí nebezpečenstvo, že obvinený bude pokračovať v trestnej činnosti, pre ktorú je stíhaný, respektíve v obdobnej činnosti, prípadne, že dokoná trestný čin.

Vzhľadom k dôvodom väzby obvinený uviedol, že sú formulované neurčito, vágne a abstraktne, pričom odôvodnenie väzobného dôvodu je len formálne, založené na domnienkach a hypotézach, ktoré však nie sú podložené konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi preventívnu väzbu.

Obvinený vo svojej sťažnosti poukazuje na ustanovenia § 72 ods. 2 Tr. por. ako aj na nález Ústavného súdu, sp. zn. ÚS 39/2000, v zmysle ktorého „Uznesenie, ktorým sa rozhodne o väzbe, musí obsahovať ako všeobecné, tak aj osobitné náležitosti uznesenia podľa § 134 (teraz § 176 Tr. por.), resp. § 68 ods. 1 Tr. por.“. Ďalej obvinený poukázal na § 176 ods. 2 Tr. por., ako aj na nález Ústavného súdu, sp. zn. I. ÚS 157/07, pričom uviedol, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je formulované len všeobecne, abstraktne a bez konkretizácie jeho konania vzhľadom k dôvodom väzby.

Ako náhradu za svoju väzbu ponúka obvinený písomný sľub v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., za súčasného uloženia probačného a mediačného dohľadu a primeraných obmedzení. V danej súvislosti dáva obvinený do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2005, sp. zn. 1 Toš 60/2005, v zmysle ktorého, pri posudzovaní opodstatnenosti väzby má záruka vždy prednosť pred pokračovaním väzby, vrátane väzby kolúznej, s poukazom na ustanovenie druhej vety článku 5 ods. 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Obvinený vo svojej sťažnosti poukázal na možnosti využitia nahradenia jeho väzby písomným sľubom za súčasného uloženia probačného a mediačného dohľadu a uloženia primeraných povinností.

V súvislosti s útekovou väzbou obvinený uviedol, že bol štátnym orgánom vždy k dispozícii, pokiaľ bol riadne predvolaný a preberal aj doručované zásielky, prípadne si ich vyzdvihol v úložnej lehote.

V závere svojej sťažnosti obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. zrušil uznesenie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, o vzatí do väzby a rozhodol o jeho prepustení z väzby na slobodu, eventuálne, aby rozhodol o nahradení jeho väzby podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., prijatím ponúkaného písomného sľubu, za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení podľa § 82 Tr. por. a sťažnosť prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podal obvinený J. M. prostredníctvom svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti obvinený poukázal na skutočnosť, že absentuje materiálna podmienka väzby, a to na základe akých skutočností dospel vyšetrovateľ k predmetnému záveru, nakoľko podľa obvineného výpoveď spolupracujúceho svedka nemôže byť dostatočným dôvodom ani len na vyslovenie podozrenia zo spáchanej trestnej činnosti. Odhliadnuc od uvedeného obvinený uvádza, že s výnimkou skutku pod bodom 7/ vzneseného obvinenia sa nedopúšťal žiadnej trestnej činnosti.

S poukázaním na skutok pod bodom 7/ uznesenia o vznesení obvinenia obvinený poukázal na skutočnosť, že pre identický skutok bolo na základe uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 24. septembra 2015 pod ČVS: PPZ-16/NKA-PZ-BA-2012 vznesené obvinenie voči osobám J. W., H. S., T. F. a M. V., pričom opísal priebeh predmetného konania a uviedol, že konaním obvinených nebola naplnená skutková podstata trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zák. po subjektívnej ani objektívnej stránke, pričom podľa obvineného ani jeho konanie tak, ako je mu kladené za vinu, nenapĺňa objektívnu stránku vydierania, ako tu aj absentuje príčinná súvislosť medzi údajným konaním obvinených osôb, ktoré mali poškodeného H. nútíť násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy, aby niečo konal, opomenul, alebo trpel a jemu vzniknutou Š..

Vzhľadom k dôvodom väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že uvedené dôvody nie sú dané, nakoľko z obsahu napadnutého uznesenia o vzatí do väzby nevypláva voči nemu žiadne konkrétne konanie, ktoré by odôvodňovalo opodstatnenosť predmetných dôvodov, pričom podľa obvineného ani zo žiadnych zabezpečených dôkazov nevyplýva, že by mal a mohol akokoľvek ovplyvňovať vyšetrovanie. Obvinený uviedol, že jeho príjem pochádza z jeho práce fitnes trénera, jeho pobyt je známy, nikdy nebol trestaný a žije usporiadaný život.

Vzhľadom k vyššie uvedenému má obvinený J. M. za to, že dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. nie sú dané a odvolaciemu súdu navrhuje, aby zrušil uznesenie prvostupňového súdu a prepustil ho z väzby, respektíve, aby nahradil väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podal obvinený M. K. prostredníctvom svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti obvinený poukázal na skutočnosť, že je maďarskej národnosti, a preto je klamlivé tvrdenie, že mal prezývku „M.“, nakoľko v maďarskom jazyku je toto oslovenie pre osoby s jeho menom bežné a normálne, pričom ako civilná osoba ani ako príslušník Policajného zboru nikdy neplnil v prospech žiadnej zločineckej skupiny úlohy, nikdy nezisťoval a ani nezískaval informácie z policajných evidencií k vozidlám a osobám, nezadovažoval žiadne osobné ani iné doklady, neposkytoval žiadne informácie v súvislosti so svojou služobnou činnosťou v Policajnom zbore.

Ďalej obvinený v rámci svojej sťažnosti uviedol, že zo spoluobvinených pozná T. F., H. S., R. B., M. R., J. W., L. D. a H. M., pričom R. B., V. J., N. K., V. M., J. M., R. M. a V. K. nepozná. V prospech obvinených nevykonal žiadne činnosti, ani z prostredia Policajného zboru, ktoré sa mu kladú za vinu.

S poukázaním na bod 5/ uznesenia, ktorý je evidovaný na Obvodnom oddelení Policajného zboru Sládkovičovo pod číslom konania ČVS: ORP-487/SL-GA-2009, sa obvinený dostal do kontaktu v priebehu výkonu svojej hliadkovej služby na Obvodnom oddelení Policajného zboru Sládkovičovo, pričom tento prípad spracovával policajt K..

Obvinený vo svojej sťažnosti popiera, že by dal podpáliť osobné vozidlo X., ako je uvedené pod bodom 11/ uznesenia, nakoľko v čase, keď prišlo k danej udalosti, tak bol v službe, pričom to, že bol v službe, mohol vedieť aj svedok N. M.. Svedka N. M. a N. S. pozná osobne, nakoľko pochádzajú z rovnakej dediny a chodili spolu aj do posilňovne.

Vzhľadom k dôvodom väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por. obvinený uviedol, že v napadnutom uznesení nenašiel žiadne také konkrétne okolnosti, kde by odôvodňovali jeho vzatie do väzby, nakoľko samotnými výsluchmi spoluobvinených boli odstránené pochybnosti o tom, že by spáchal skutky, ktoré sú mu kladené za vinu. Obvinený poukazuje na význam a dôvodnosť inštitútu väzby a poukazuje na skutočnosť, že sa už dlhšiu dobu vôbec nestýka so spoluobvinenými a navyše skutkov, ktoré sú mu kladené za vinu sa nedopustil.

Obvinený ďalej uviedol, že na vzatie do väzby nestačí len podozrenie, musí tu byť existencia konkrétnej závažnej skutočnosti, s poukázaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tost 28/2012, zo dňa 14. augusta 2012, pričom podľa obvineného v napadnutom uznesení nie je uvedená jediná konkrétna skutočnosť, ktorá by zakladala tento dôvod väzby, avšak ak dôvod väzby má predstavovať skutočnosť, že sa pozná s niektorými obvinenými, tak toto ako dôvodná obava neobstojí. Obvinený uviedol, že sa nebude kontaktovať so spoluobvinenými a bude spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní.

Na záver svojej sťažnosti obvinený M. K. uviedol, že je ochotný sa podrobiť všetkým prípadným obmedzeniam, ktoré by mu súd uložil, preto nevidí ani dôvodnosť väzby podľa

§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a má za to, že uznesenie je nedôvodné, nezákonné, arbitrárne a je v rozpore s princípom právnej istoty a právom na spravodlivý súdny proces garantovaný Ústavou Slovenskej republiky a z týchto dôvod žiada odvolací súd, aby uznesenie zrušil a prepustil ho na slobodu.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podal obvinený T. F. prostredníctvom svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti obvinený poukázal na skutočnosť, že aby ho bolo možné vziať do väzby, musí okrem formálnych náležitostí existovať dvojité predpoklad vzatia do väzby, a to dôvodnosť obvinenia a dôvodnosť väzby, pričom skutočnosti, ktorými sudca pre prípravné konanie odôvodnil výrok o väzbe, sú podľa obvineného abstraktné a hypotetické a tieto neodôvodňujú obavu z konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por.

V rámci dôvodnosti obvinenia obvinený uviedol, že je nutné prihliadnuť na existenciu hmotného záujmu svedkov M. a S. na výsledku trestných konaní, v ktorých majú pozastavené či dočasne odložené vznesenie obvinenia. Obvinený poukázal aj na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva Atanasov proti Bulharsku z ktorého vyplýva, že použitie výpovede, ktoré uskutočnili svedkovia výmenou za beztrestnosť alebo iné výhody, môže kompromitovať spravodlivosť konania proti obvinenému a nastoliť chýlostivé otázky v tom ohľade, že takéto výpovede už zo svojej povahy môžu byť predmetom manipulácie a môžu byť uskutočnené iba s cieľom získať výmenou ponúkané výhody alebo kvôli osobnej pomste.

Obvinený vo svojej sťažnosti poukázal aj na opodstatnenosť použitia väzby a jej funkciu v spojení s prezumpciou nevinu, ktorá je obsiahnutá vo viacerých dohovoroch ako aj v Ústave Slovenskej republiky.

S poukázaním na dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. obvinený uviedol, že odôvodnenie tohto dôvodu je v uznesení neisté, hmlisté a konkrétnymi skutočnosťami neodôvodnené podozrenie z kolúzneho správania, pričom dôvodom väzby podľa obvineného nemôže byť okolnosť, že obvinený popiera trestnú činnosť, alebo že odmieta vypovedať. Dôvodnosť obavy, že obvinený bude pôsobiť na svedkov alebo inak mariť vyšetrovanie sa musí podľa obvineného zistiť vždy na základe konkrétnych skutočností a tieto konkrétne

skutočnosti v napadnutom uznesení absentujú, pričom rovnaké argumenty uvádza aj pri dôvode väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Na základe uvedených skutočností preto obvinený T. F. navrhol, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu, alternatívne nahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, podal obvinený V. K. prostredníctvom svojho advokáta sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti obvinený poukázal na ustanovenie § 71 ods. 1 Tr. por. a popri tom popísal aj priebeh konania pred vyšetrovateľom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry a Národnej protizločineckej jednotky v B..

Vzhľadom k výroku uznesenia obvinený uviedol, že z neho nie je možné zistiť, kedy, od koho a aké informácie získaval, získal a ako mali ovplyvniť proces objasňovania prípadne dokazovania trestnej činnosti, pričom uviedol, že nie je pravdou, že v postavení verejného činiteľa konal v úmysle spôsobiť inému Š., alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech, pretože sa ako policajt nedopustil konania, ktorým by zasiahol do záujmu štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických osôb.

Vo vzťahu k trestnému stíhaniu obvinený uviedol, že nemal žiadnu účasť pri páchaní trestnej činnosti týkajúcej sa poskytovania náležitej výhody, tak majetkovej alebo nemajetkovej povahy, pretože nemá účasť na žiadnom korupčnom správaní, tak o takejto trestnej činnosti neexistuje žiadny dôkaz.

Obvinený poukázal aj na zásadu práva na obhajobu ako aj na jeho uplatňovanie, ktoré sa viaže na celé trestné konanie a zahŕňa najmä právo vedieť z čoho je obvinený, pričom uvádza, že jeho trestné stíhanie nie je vedené v súlade so zásadami trestného konania. Ďalej popisuje význam pojmu zločinecká skupina a podpora a poukazuje na skutočnosť, že vo formulácii jeho protiprávneho konania absentujú povinné znaky obligatórnej stránky, teda konanie, následok a príčinný vzťah medzi konaním a následkom, absentujú aj fakultatívne znaky, a to čas spáchania činu a miesto. Obvinený uviedol, že podľa neho

sa sudca pre prípravné konanie v jeho prípade v dostatočnej miere nevysporiadal s existenciou tejto základnej materiálnej podmienky väzby, a preto nesúhlasí s jeho vyjadrením v odôvodnení napadnutého uznesenia. Ani z výpovedí jednotlivých svedkov nevyplývajú konkrétne skutočnosti, že pôsobil na spoločenské vzťahy chránené Trestným zákonom.

Čo sa týka svedkov, tak obvinený uviedol, že niektorých pozná, nakoľko sa s nimi stretol v priebehu svojho pôsobenia v rámci získavania a vyhodnocovania konkrétnych informácií od množstva osôb, čo bol základný prostriedok procesu realizácie operatívnej činnosti.

K hodnoteniu existencie dôvodov kolúzne a preventívnej väzby obvinený uviedol, že vo väzbe na okolnosti, ktoré rozviedol v bode I. tohto zdôvodnenia sťažnosti absentujú akékoľvek poznatky, ktoré by mohli byť považované za konkrétne skutočnosti, z ktorých by vyplývala dôvodná obava, že bude mariť vyšetrowanie. Obvinený uviedol, že jeho obvinenie je založené na zistení, že niektorých obvinených pozná a na výpovediach osôb, ktoré možno označiť ako spolupracujúce a hodnovernosť týchto výpovedí je potrebné hodnotiť aj z pohľadu možnej predpojatosti, teda s racionálnym prístupom posudzovania ich vierohodnosti aj so zreteľom na skutočnosť existujúceho zľahčenia vlastného obmedzenia trestným stíhaním alebo zmiernenia trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, obvinený V. K. uviedol, že žiada Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby jeho sťažnosti vyhovel a prepustil ho na slobodu.

Obvinený R. B. podal sťažnosť priamo do zápisnice napadnutého uznesenia Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, a to hneď po jeho vyhlásení, avšak písomne svoju sťažnosť neodôvodnil.

Obvinený J. W. podal sťažnosť priamo do zápisnice napadnutého uznesenia Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, a to hneď po jeho vyhlásení, avšak písomne svoju sťažnosť neodôvodnil.

Obvinený M. R. podal sťažnosť priamo do zápisnice napadnutého uznesenia Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, a to hneď po jeho vyhlásení, avšak písomne svoju sťažnosť neodôvodnil.

Obvinený L. D. podal sťažnosť priamo do zápisnice napadnutého uznesenia Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, a to hneď po jeho vyhlásení, avšak písomne svoju sťažnosť neodôvodnil.

Obvinený H. M. podal sťažnosť priamo do zápisnice napadnutého uznesenia Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, a to hneď po jeho vyhlásení, avšak písomne svoju sťažnosť neodôvodnil.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, a to v časti týkajúcej sa výroku súdu o nevzatí obvinených do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sťažnosť. V písomnom odôvodnení sťažnosti prokurátor poukázal na skutočnosť, že súd sa podľa jeho názoru nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré uvádzal svedok M., a to že časť nepravidelného príjmu z vetvy pochádzajúcej z trestnej činnosti bola odkladaná šéfom vetvy zločineckej skupiny a mala byť použitá na útek v prípade, ak by menovaných chcela polícia zadržať. Už v minulosti sa stalo minimálne desaťkrát, že po informácii zo strany polície jednotliví obvinení ušli do zahraničia, konkrétne do Maďarskej republiky a vrátili sa až po vyvrátení týchto informácii, s poukazaním aj na to, že medzi obvinenými sa nachádza aj bývalý a súčasný príslušník Policajného zboru. Tiež je podľa prokurátora potrebné uviesť, že dvaja z obvinených, a to H. S. a R. B. sa v súčasnosti zdržiavajú na neznámom mieste, pričom je odôvodnený predpoklad, že mali informácie z prostredia polície a vyhýbajú sa tak trestnému konaniu. Vzhľadom na to, že sa jedná o členov zločineckej skupiny, ktorá dlhodobo páchala trestnú činnosť, je tu dôvodná obava, že v prípade ich ponechania na slobode ujdú, alebo sa budú skrývať, aby sa takto vyhli trestnému stíhaniu.

Vzhľadom k uvedenému prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 194 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. por. rozhodol tak, že sťažnosťou napadnutá časť uznesenia špecializovaného trestného súdu sa zrušuje a rozhodol tak, že všetkých obvinených berie do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

V ďalších častiach sa s napadnutým uznesením špecializovaného trestného súdu prokurátor v plnom rozsahu stotožňuje a považuje ho za zákonné a dôvodné a sťažnosti

obvinených ako aj ich obhajcov navrhuje podľa § 193 písm. c/ Tr. por. zamietnuť, pretože nie sú dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaných sťažností podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovatelia podali sťažnosti ako i konanie týmto výrokom predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že podané sťažnosti **nie sú dôvodné**.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v B. podal dňa 3. mája 2016 návrh na vzatie do väzby obvinených T. F., R. B., J. W., V. J., N. K., V. M., J. M., M. R., R. M., V. K., L. D., M. K. a H. M. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Obvinení sú trestne stíhaní uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protizločineckej jednotky v B. zo dňa 2. mája 2016 pod ČVS: PPZ-281/NKA-PZ-BA-2016 bolo obvineným vznesené obvinenie za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 141 Tr. zák. a za obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 4 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. a na § 141 Tr. zák. na tom skutkovom základe uvedenom v predmetnom uznesení.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica v uznesení z 4. mája 2016, sp. zn. 3Tp 7/2016, uviedol, že návrh prokurátora na vzatie obvinených do väzby prevzal dňa 3. mája 2016 o 23.00 hod. Obvineným, aj obhajcom bol termín výsluchu oznámený a zároveň im bol doručený aj návrh prokurátora na vzatie do väzby.

Obvinený aj obhajcovia obvinených sa vyjadrili k návrhu prokurátora v tom zmysle, že namietali dôvodnosť trestného stíhania, nedostatočne zistený skutkový stav vecí a zároveň neexistenciu dôvodov väzobného stíhania jednotlivých obvinených.

Sudca pre prípravné konanie sa po oboznámení so spisovým materiálom a výsluchom obvinených dospel k záveru, že návrh prokurátora je z časti dôvodný, pričom uviedol,

že pri rozhodovaní prokurátora o návrhu na vzatie do väzby je potrebné skúmať dôvodnosť trestného stíhania a následne existenciu konkrétnych skutočností, z ktorých vyplýva dôvodná obava, že by obvinený ušiel, skrýval sa, pôsobil na svedkov, spoluobvinených, maril by trestné stíhanie, či bude opakovať trestnú činnosť, pre ktorú je trestne stíhaní.

Ďalej sudca pre prípravné konanie poukázal na ustanovenie § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por., pričom sa stotožnil s návrhom prokurátora na trestné stíhanie obvinených ako aj s dostatočným množstvom dôkazov, ktoré odôvodňujú podozrenie zo spáchania závažnej trestnej činnosti. Zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo vznesené obvinenie, boli spáchané, majú znaky trestných činov a zároveň existuje aj dôvodné podozrenie, že trestné činy spáchali obvinení. Nie je možné pri rozhodovaní o väzbe požadovať, aby mal súd úplnú istotu pre vyslovenie záveru, že tieto skutky boli aj spáchané. Požiadavka istoty bez rozumovej pochybnosti je nevyhnutná pri meritórnom rozhodovaní, ale nie pri rozhodovaní prokurátora na vzatie do väzby. Sudca pre prípravné konanie poukázal na výpoveď svedkov N. M., N. S., P. F., P. Š., A. Š. ako aj na výpoveď obvineného R. J. a sčasti aj na výpoveď obvineného R. M. a zároveň na listinné dôkazy, ktoré tieto výpovede podporujú. V uvedenom prípade ide o trestnú činnosť tak dlhodobo fungujúcej skupiny, akou zločinecká skupina všeobecne známa ako T. je na mieste minimálne v počiatočnom štádiu trestného konania uplatnenie tohto inštitútu za účelom získania čo najväčšieho množstva dôkazov a zabráneniu ich zničenia, či znehodnotenia.

Pokiaľ ide o návrh prokurátora na vzatie obvinených z dôvodu útekovej väzby v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., sudca pre prípravné konanie uviedol, že ani u jedného obvineného nezistil žiadne konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu, že by sa niektorý z obvinených skrývali, ušli, aby sa vyhli trestnému stíhaniu, pričom totožnosť všetkých obvinených bola riadne zistená, nebolo konštatované zabezpečovanie si dokladov s falošnou identitou, respektíve snaha niektorého z obvinených ujsť. Vzhľadom na uvedené návrh prokurátora v tomto bode neakceptoval, pričom sa stotožnil s návrhom prokurátora pokiaľ ide o existenciu dôvodov väzby u obvinených v zmysle ustanovenia § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Vzhľadom na skutočnosti uvedené v predmetnom uznesení, sudca pre prípravné konanie rozhodol o vzatí obvinených do väzby s tým, že väzba začína plynúť dňom a hodinou

obmedzenia osobnej slobody obvinených a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

Podľa § 71 ods. 1 Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a/ ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest,

b/ bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo

c/ bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že v konaní o vzatí obvinených do väzby rozhodol v danom prípade zákonný sudca, a to v súlade so zákonom a v predpísanej lehote, po tom predchádzajúcom výsluchu obvinených, ktorý po vyhlásení uznesenia o vzatí do väzby zahlásili priamo do zápisnice sťažnosť proti predmetnému uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016.

Na vydanie napadnutého rozhodnutia o vzatí obvinených do väzby boli pritom splnené nielen všetky formálne, ale i materiálne podmienky, ktorých naplneniu sa odôvodnenie rozhodnutia venuje, pričom doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, majú znaky trestného činu, ako aj existujú dôvody na podozrenie, že tieto skutky spáchali obvinení a vyplynula z nich existencia dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por., na základe ktorých boli uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 4. mája 2016, sp. zn. 3 Tp 7/2016, obvinení vzatí do väzby, pričom s poukázaním na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. ÚS 383/2004, v zmysle ktorého ak existuje, čo aj len jeden zákonný dôvod väzby, väzba je zákonná a ústavná, ak takýto dôvod všeobecný súd aplikoval.

Zdôvodnenie špecializovaného trestného súdu je rozsiahle najmä pokiaľ ide o vysporiadanie sa so skutkovými okolnosťami prípadu ako aj s výpoveďami jednotlivých svedkov. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožňuje so zdôvodnením použitým v napadnutom uznesení a rovnako i on je toho názoru, že doposiaľ vo veci zabezpečené dôkazy ako aj výpovede svedkov dostatočným spôsobom odôvodňujú trestne stíhanie obvinených, ako aj ich následné vzatie do väzby v zmysle dôvodov uvedených v napadnutom uznesení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky má za potrebné uviesť, že v tomto štádiu konania a v súvislosti s predmetným rozhodovaním sa dôkazy nevyhodnocujú takým spôsobom, ako je tomu pri meritórnom rozhodovaní na hlavnom pojednávaní. Nevyžaduje sa tu požiadavka úplnej istoty, ale stačí, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, napĺňa znaky konkrétneho trestného činu a zároveň existuje dôvodné podozrenie, že sa na tomto podieľali obvinení.

V danom prípade z obsahu spisového materiálu vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní zabezpečili dostatočné množstvo dôkazov, ktoré odôvodňujú podozrenie zo spáchania závažných trestných činov obvinenými, čo dosvedčujú aj svedecké výpovede jednotlivých svedkov ako aj niektorých obvinených v súvislosti so zabezpečenými listinnými dôkazmi, ktoré v celosti a vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi zakladajú odôvodnenosť rozhodnutia špecializovaného trestného súdu, ktorý rozhodol o vzatí obvinených do väzby na základe § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por.

Prvostupňovému súdu potom nemožno nič vytknúť ani pokiaľ ide o ustálenie existencie jednotlivých väzobných dôvodov v danom štádiu konania, avšak Najvyšší súd Slovenskej republiky sa rovnako ako špecializovaný trestný súd nestotožnil s návrhom prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ktorý v rámci svojej sťažnosti navrhol vziať obvinených do väzby v zmysle dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/, ale stotožnil sa so skutočnosťami zakladajúcimi obavu z konania predvídaného v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., pričom na vzatie obvinených do väzby stačí existencia jedného z dôvodov, avšak ich kumulácia nie je vylúčená.

V súvislosti s obavou z pokračovania v páchaní trestnej činnosti je možné poukázať rovnako na viacero skutočností, najmä však na to, že v zmysle doposiaľ zabezpečených

dôkazov boli pre posúdenie opodstatnenosti väzby dôležité najmä výpovede jednotlivých svedkov, a to N. M., N. S., P. F., P. Š. a A. Š., s dôrazom na výpoveď N. M., v rámci ktorej popisoval činnosť skupiny, ktorá mala pôsobiť minimálne od roku 2006 a táto skupina mala páchať trestnú činnosť prelínajúcu sa s trestnou činnosťou ekonomického charakteru, z ktorej mala mať skupina finančné prostriedky.

Okrem už uvedeného je aj dôvodné poukázať v súvislosti s predmetnými väzobnými dôvodmi tiež na samotné okolnosti stíhanej trestnej činnosti. Jej charakter, závažnosť ako i zisk z nej predpokladaný predstavujú spolu s už skôr uvedenými skutočnosťami, potom podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dostatočný podklad pre konštatovanie dôvodnej obavy z možného budúceho protiprávneho konania obvinených, a to či už v podobe páchania rovnakej trestnej činnosti alebo v snahe ovplyvniť svedkov, znalcov a spoluobvinených, aby vypovedali v rozpore so skutočnosťou, a tým spôsobili nesprávne zistenie skutkového stavu, pričom pôsobenie na tieto osoby môže byť priame alebo nepriame. V dôsledku uvedeného ako aj s poukázaním na napadnuté uznesenie vyplýva dôvodná obava, že existujú konkrétne skutočnosti odôvodňujúce, že obvinení budú pokračovať v trestnej činnosti.

Čo sa týka otázky prípadného nahradenia väzby niektorým z do úvahy prichádzajúcich inštitútov, tak je potrebné uviesť, že prvostupňový súd sa už vo svojom rozhodnutí vysporiadal a zároveň aj rozhodol o žiadostiach obvinených ohľadne možnosti nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka ako aj o žiadostiach obvinených N. K. a V. M. v spojitosti s nahradením väzby písomným sľubom, pričom rozhodol v súlade so zákonom, keď písomné sľuby obvinených neprijal a neuložil obvineným nahradenie väzby prostredníctvom dohľadu probačného a mediačného úradníka.

V spojitosti so žiadosťou obvinených, čo sa týka nahradenia väzby obvinených V. J. a N. K. peňažnou zárukou, písomným sľubom obvineného V. J. alebo dohľadom probačného a mediačného úradníka, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že predmetné nahradenia väzby sú v zásade možné pri všetkých trestných činoch, avšak v danom prípade sa jedná o obzvlášť závažný zločin, v dôsledku čoho je nahradenie väzby jednou so spomínaných záruk možné iba v prípade, ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu a tu sa Najvyšší súd Slovenskej republiky plne stotožňuje s názorom špecializovaného trestného súdu, a to v tom, že v danom štádiu konania v posudzovanej veci nemožno hovoriť o žiadnych

takých výnimočných okolnostiach prípadu, ktoré by opodstatňovali či už akceptovanie peňažnej záruky obvinenými V. J. a N. K. podľa § 81 ods. 1 Tr. por., písomného sľubu obvineného V. J. podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por., alebo uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Ak by aj okolnosti nasvedčovali tomu, že by sa väzba nahradila písomným sľubom, tak je potrebné uviesť, že písomný sľub obvineného musí byť ním vlastnoručne podpísaný, pričom ponuka písomného sľubu podpísaná len obhajcom obvineného nespĺňa podmienky podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených dôvodov sťažnosti obvinených T. F., R. B., J. W., V. J., N. K., V. M., J. M., M. R., R. M., V. K., L. D., M. K., H. M. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodné zamietol, podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného V. J. neprijal a podľa § 81 ods. 1 Tr. por. peňažnú záruku obvinených V. J. a N. K. neprijal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. mája 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová